

Győri László

A SZÁNDÉK

Ahány napot minden év idelők,
éppen annyit, háromszázhatvanöt
verset szerettem volna írni úgy,
hogy végezetül egy kis életút,
vallomás, napló, hangulatjelentés,
mindez együtt mint szertelen kerengés,
szédület, hinta, forgás, pillanat,
minden, ami megmaradt, elmaradt,
kapjon fényt és árnyékot általuk.
Az esetleges villant így vakut.
Minden fényképem arra kötelez,
e rossz tükör, hogy máshol ne keress,
csak a vaktában, szándéktalanul
jövőben, amely most is alakul.

A véletlenben, ott keressetek!
Csak törmelék van életút helyett.

Jász Attila

SZÍVSKARABEUSZ. VISSZAPILLANTOTT TÜKÖR

i/ vonatablak

Kinézttem az ablakon, és eufórikus érzés fogott el
a suhanó, maszálódó tájtól. Hogy egyszer tényleg
meghúzom a vészféket. És leszállok. Elindulok,
eltűnök, mosódom el a tájkép pillanatnyi részletében.

ii/ tájvázlat

A táj egy ember arca. Ezt tudod. Hol öreg,
hol fiatal. Legtöbbször negyvenéves férfi.
Ne higgy azoknak, akik nőnek látják és intim
testrészeket vélnek felfedezni. El van rejtve.